

4 Μαρτίου 2020

Άγιος Ιωάννης ο Σιναΐτης: Περί αοργησίας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Ιωάννης ο Σιναΐτης, συγγραφέας της Κλίμακος.

1. Όπως το νερό, πού χύνεται λίγο-λίγο στην φωτιά, την σβήνει τελείως, έτσι και το δάκρυ του αληθινού πένθους σβήνει όλη την φλόγα του θυμού και της εξημμένης οργής. Γι' αυτό και τα ετοποθετήσαμε, στην σειρά του λόγου, το ένα πρίν και το άλλο μετά.
2. Αοργησία σημαίνει ακόρεστη επιθυμία για ατιμία, όμοια με την απέραντη επιθυμία των κενοδόξων για έπαινο. Αοργησία σημαίνει νίκη κατά της ανθρώπινης φύσεως, πού φαίνεται με την αναισθησία απέναντι στις ύβρεις και πού αποκτάται με αγώνας και ιδρώτας.
3. Πραότης σημαίνει να παραμένη ακίνητη και ατάραχη η ψυχή, τόσο στις ατιμίες όσο και στους επαίνους.
4. Η αρχή της αοργησίας είναι να σιωπούν τα χείλη, ενώ η καρδιά ευρίσκεται σε ταραχή. Το μέσον είναι να σιωπούν οι λογισμοί, ενώ η ψυχή ευρίσκεται σε ολίγη ταραχή. Και το τέλος, να επικρατή στην θάλασσα της ψυχής μόνιμη και σταθερά

γαλήνη, όσο και αν φυσούν οι ακάθαρτοι άνεμοι.

5. Οργή σημαίνει να διατηρής συνεχώς μέσα σου κάποιο μίσος, να ενθυμήσαι δηλαδή το κακό πού σου έγινε.

Οργή σημαίνει να επιθυμής να εκδικηθής αυτόν που σε παρώξυνε.

6. Οξυχολία σημαίνει έξαψις της καρδιάς που γίνεται παρευθής και διά μιας. Πικρία σημαίνει μία εσωτερική κίνησις εστερημένη από κάθε ευχαρίστησι και εδραιωμένη μέσα στην ψυχή.

7. Θυμός σημαίνει ευμετάβλητη και ευέξαπτη συμπεριφορά και ασχημοσύνη της ψυχής.

8. Μόλις φανή το φως, υποχωρεί το σκότος. Ομοίως μόλις «μυρίση» η ταπείνωσις, εξαφανίζεται κάθε πικρία και θυμός. Μερικοί ενώ είναι ευμετάβλητοι στην συμπεριφορά τους εξ αιτίας του θυμού, εν τούτοις αμελούν να φροντίσουν για την θεραπεία τους. Και δεν ακούουν οι ταλαίπωροι αυτόν που είπε: «Η ορμή του θυμού οδηγεί τον άνθρωπο στην πτώση» (Σοφ. Σειράχ α' 22).

9. Μία απότομη κίνησις ενός μύλου μπορεί σε μία στιγμή να συντρίψει περισσότερο καρπό και σιτάρι της ψυχής απ' ό,τι η σιγανή κίνησις ενός άλλου μύλου μία ολόκληρη ημέρα.

10. Ένα απότομο φούντωμα της φωτιάς από σφοδρό άνεμο μπορεί να κάψει και να αφανίση τον αγρό της καρδιάς περισσότερο απ' ό,τι η μικρή φωτιά πού καίει αργά.

11. Δεν πρέπει να μας διαφεύγη, αγαπητοί μου, ότι για ωρισμένον καιρό οι πονηροί δαίμονες κρύπτονται ολίγον και δεν μας πολεμούν. Και αυτό, για να πέσωμε σε αμέλεια θεωρώντας ως μικρά τα μεγάλα πάθη, και έτσι να πέσωμε σε αθεράπευτη ασθένεια.

12. Μία πέτρα με πολλές αιχμές και ανωμαλίες, όταν συγκρούεται και κτυπάται με άλλες πέτρες, συντρίβει όλα τα απότομα και σκληρά σημεία της και γίνεται στρογγυλή. Ομοίως και μία θυμώδης και απότομη ψυχή, όταν συναναστρέφεται και συζή με σκληρούς και θυμώδεις ανθρώπους, υφίσταται ένα εκ των δύο: Ή υπομένει και θεραπεύει το τραύμα της. Ή αναχωρεί και γνωρίζει την αδυναμία της, την αδυναμία της, που σαν σε καθρέπτη της την έδειξε καθαρά η άνανδρος φυγή της.

13. Θυμώδης σημαίνει να γίνεσαι θεληματικά επιληπτικός, και από αθέλητη κακή συνήθεια να πέφτης κάτω και να συντρίβεσαι ολοσχερώς.

14. Σε όσους μετανοούν τίποτε δεν είναι πιο αταίριαστο από την ταραχή του θυμού. Διότι η μετάνοια και η επιστροφή χρειάζονται πολλή ταπείνωσι, ενώ ο

θυμός δείχνει άνθρωπο γεμάτο από υπερηφάνεια.

Παράγραφοι από τον λόγο “Περί Αοργησίας” από το βιβλίο “Κλίμαξ” του αγίου Ιωάννη του Σιναΐτη, έκδοση Ιεράς Μονής Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής. Μετάφραση Αρχιμανδρίτη Ιγνατίου.